

ВЪНЕЦЪ

ИЛЮСТРОВАННО СПИСАНИЕ
ЗА ЮНОШИ И МЛАДЕЖИ

ГОД. XVIII.

МАЙ 1941.

КНИЖКА 8

Велики дни

Вече седмици подъ редъ българската земя тръпне отъ неизразима радостъ и пне всепобедна пѣсень. Ликува българскиятъ народъ. Лицата сияятъ, гласътъ е сподавенъ отъ вълнение, сълзи на умиление и възторгъ пълнятъ очитъ, нестихващо ура долита отъ западъ и отъ южнитъ предѣли.

Нъщо велико и свето настъжи. Удари часътъ на българската правда. Македония, Тракия и Моравско сж вече свободни! Цѣлиятъ български народъ — отъ Охрида синъ до Черното море и отъ Дунава до Бѣлото море е обединенъ въ една държава, подъ единъ царски скип-търъ. Сбждна се въковниятъ блънъ на нашия народъ, изпълни се заветътъ на падналитъ герои. Ние сме събрани всички наедно, и България пакъ става велика и могща, както въ времената на Крума, на Бориса, на Симеона Велики и на Ивана Асена II.

Тежка бѣ сждбата на българския народъ следъ злополучната 1918 година. България бѣ разпокжсана и